

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

101. Quis in Religione abtinuit licentiam à superiore confitendi per spatium octo dierum cum quodam Sacerdote, à quo absolutionem obtinuit, post aliquos dies recordatur aliquorum peccatorum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

peccata Confessariis non approbati ab Ordinario? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. Ref. 96

Sup. hoc sup. in R. 87. cut. sim. in fin. & in R. 90. & 99 §. 2. in pr. & in tom. 1. tr. 3. R. 22. §. Quoad secundum & seqq. & in to. 2. tr. 2. R. 22. §. 2. ante med. & in to. 3. tr. 1. R. 39 §. vlt. & in R. 79. §. Ex quibus ante med. v. Et tandem & in to. 9. tr. 2. R. 162. prope fin. & R. citata ad lin. 12. huius textus ibi est 169. alia vero citata ad lin. 13. non facit ad rem. Et R. 46. citata ad lin. 11. ante fin. huius R. hic est supra 87. signanter in fine. Et R. 30. citata in hoc textu ad lin. 7. ante fin. Illius R. hic est R. antecedens. signanter in fine. eius §. 2. & c.

Sup. hac prima doctrina huius textus in §. 2. Ref. nor. seq. & in aliis eius annot.

Sup. hoc in tom. 1. tr. 3. Ref. 49. §. 1. sed lege eam per totam, & alias eius secundæ not.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Bordonus in *conf. Regul. resol. 37. quæst. 26. num. 70.* quia ait ipse huiusmodi approbatio Episcopalis requiritur solum pro audiendis confessionibus personarum secularium: præfati autem Milites non sunt seculares, neque sub eo nomine veniunt in fauorabilibus, aut odiosis, consequenter non comprehenduntur in decreto Tridentino, quod procedit, etiam si non sint verè Religiosi, quia quoquo modo sint Religiosi, gaudent priuilegiis propriorum Religiosorum, gaudent enim priuilegiis fori, & Canonis, vt ex Doctoribus citatis refert Diana *tract. 2. de immunit. resol. 72.* & in alio eodem *tract. resol. 71.* & sunt exempti à iurisdictione Episcopi sicut ceteri Regulares exceptis quibusdam casibus, quatenus gerunt vicem personæ publicæ apud seculares. Rodriq. *tom. 2. q. 59. art. 5. §. Secundo;* ergo gaudent priuilegio confitendi non approbati ab Episcopo; sufficit ergo quod confiteantur iuxta decreta suarum regularum. Ita tenent Sancius in *selectis disp. cap. 49 n. 1. & 13.* apud Barbosa *hic n. 11.* qui tamen loquitur in specie de Maltenfibus, vbi alios citat, & Dianam *Misc. 2. resol. 46. in fin.* cui hæc opinio non placet, sed huius displicentiæ nullam rationem refert, quod mihi displicet in tanto viro, qui tamen *resol. 30. de dub. reg. nobiscum* sentit. Huc vique Bordonus; sed ego in *d. resol. 30* non sentio cum Bordonis, vt ipse dicit & ideo me recognoscant Lectores, nam ibi aliquos adduco sententiam Bordonis tenentes; quam tamen relinquo aliis cogitandam, & assero consuetudinem esse in contrarium, vt nunc iterum doceo; & video dictos milites quoad receptionem Sacramentorum dependere ab Ordinariis locorum.

RESOL. CI.

Quis in Religione obtinuit licentiam à Superiore confitendi per spatium octo dierum cum quodam Sacerdote, à quo absolutionem obtinuit, post aliquos dies recordatus aliquorum peccatorum, quæ sunt, an possit illa confiteri cum supra dicto Sacerdote?
Et inferitur, habentem licentiam audiendi confessiones ad tempus, posse eò transacto, prosequi confessionem antea ceptam. Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 46.

§. 1. **V**idetur negatiuè respondendum ex Zambrano *de casib. occurrent. temp. mort. cap. 4. dub. 5. numer. 2.* Sanchez in *summa, tom. 1. lib. 2. cap. 13. numer. 15.* asserentibus, si iam Sacerdos in articulo mortis à peccatis absoluat moribundum, non posse cum superueniente legitimo Confessario amplius audire peccata oblita: ita & in casu nostro cum ad ministrandum Sacramentum requiritur necessariò potestas iurisdictionis, quæ si delegata est, vt erat in casu de quo loquimur, cessat elapso tempore, ad quod vique fuerat concessa. Ergo, & c.

2. Sed quia tunc consulens non habebat alia peccata mortalia, nisi illa oblita in præterita confessione, & multum ruborem habebat confitendi cum alio Confessario: ego tunc existimaui potuisse illum primum Confessarium non obstante tempore elapso, & confessione finita, talia peccata oblita audire, & absolvere sine alia Superioris licentia. Et hunc casum postea inueni ita fuisse decisum in casibus Bononiensibus anno 1539. mense Octobri *casu* 2. vbi sic habetur. Si Titius non habeat aliud peccatum mortale præter illa duo oblita in confessio-

ne facta Caio Sacerdoti, tunc approbato ad confessiones, probabile videtur posse confiteri, & absolui ab eodem Caio, etiam non obtenta noua approbatione iam expirata. Ratio est, quia licet fuerit ante quatuor menses absolutus sacramentaliter à Caio, & ita videatur iudicium illud completum, opusque sit per nouam confessionem nouum instituire iudicium, in quo videtur Caius ex defectu approbationis iam expirata non habere iurisdictionem: nihilominus cum illa duo peccata mortalia oblita verè spectent ad priorem illam confessionem sacramentalem factam Caio tunc habenti necessariam iurisdictionem, videntur esse etiam nunc pars illius iudicij, seu causæ iam ceptæ à Caio Sacerdote, Et consequenter respectu istorum duorum peccatorum mortalium oblitorum non videtur expirasse in Caio antiqua iurisdictione respectu Titij penitentis circa illa duo peccata mortalia oblita, quæ adhuc videntur, vt diximus, esse pars præterita illius confessionis: & ista noua confessio non est ita independens à præterita, vt non sit aliquo modo moraliter pars, seu complementum illius. Est autem valde probabile, habentem licentiam audiendi confessiones ad tempus, posse eò transacto prosequi confessionem antea ceptam. Hæc omnia habentur in prædicta decisione, quæ individualiter casum nostrum confirmant.

RESOL. CII.

An Regulares absentes cum licentia, vt possint confiteri, que Confessario confiteri possint absolui à reseruat.
Ex p. 3. tr. 2. Ref. 119.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docere Peregrinum ad Fratres, §. 2. in *Scholio* notat Alphonsus de Leone *de offic. & potest. Confess. tom. 2. recollect. 11 n. 31.* eo quod quando conceditur licentia eligendi Confessarium extra ordinem causa itineris, vel commorationis in locis distantibus à Monasterio, conceditur etiam tacite licentia, vt à reseruatibus absoluitur.

2. Verum hæc opinio mihi non placet, quia facultas generaliter concessa eligendi Confessarium, non extenditur ad reseruata, vt ex multis textibus & rationibus probat Tamburinus *de iure Abbatum, tom. 2. disput. 6. quæst. 8. num. 4.* Suarez *tom. 4. disp. 27. sect. 4. num. 4.* Homobonus *de casib. reseru. part. 1. cap. 2. Fagundez prac. 2. lib. 8. cap. 8. num. 12.* Layman *lib. 5. tract. 6. cap. 10. num. 20.* Io. de la Cruz *de stat. Relig. lib. 2. c. 6. dub. 11. confid. 2.* & ex nostris P. Megala in *1. part. lib. 1. c. 10. n. 15.* & alij. Ratio est, quia in generali concessione non veniunt ea, que specialiter si peterentur, non essent concedenda, indecens enim esset, vt Sacerdotes seculares peccata grauius Religiosorum audirent, & ideo hanc licentiam contra Peregrinum, præter DD. citatos, tenent etiam Miranda in *manual. Pralat. tom. 2. q. 3. art. 6. concl. 2.* vbi sic ait. In generali concessione facta Religiosis à Prælatis, vt possint eligere Confessorem, quæ voluerint, non comprehenditur absolutio à casibus reseruatibus; nec etiam villo modo credendum est, quod quispiam sanæ mentis Prælatus sic indiscriminatim suam auctoritatem concedat alicui sibi subdito, vt absoluitur à casibus reseruatibus. Non enim conuenit peccata grauius aliis extra Ordinem propalare. Nec prædictis obstat, quod Fratres itinerantes, vel à Monasterio absentes propter scandalum debeant celebrare, & per consequens ante celebrationem præmittere confessionem omnium peccatorum, ac proxime debere præsumi in dicta generali concessione intelligendam.